

Előfizetési feltételek

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve:
 egész évre 6 frt — kr.
 fél évre 3 frt — kr.
 Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:

centiméterenként 3 kr. Kereskedők és gyárosok külön árképezésében részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyílt tér sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

és
Kiadóhivatal:
 Nagyenyedi
 Könyvnyomda és Papír-
 árnyár részvénytársaság
 Főter 38. szám alatt,
 hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előtízetések és hirdetések bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adnak vissza.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Azon tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetése e hó végével lejár, tisztelettel kérjük, hogy előfizetéseiket ideje korán megújítani sziveskedjenek.

A „Közérdek” előfizetési díja:

egész évre 6 frt — kr.
 fél évre 3 „ — „
 negyed évre 1 „ 50 „

A „KÖZÉRDEK”
 szerkesztősége és kiadóhivatala.

A kiegyezés elfogadva.

Aránylag rövid, de magas színvonalon álló vita után a magyar képviselőház elfogadta a kiegyezést. A körülmények, melyek közt az létrejött, rendkívüliek voltak. A helyzet úgy nálunk, mint Ausztriában koronként úgy tele volt chaos-szal, hogy bizony elveszthettük abban a lehetőségben való hitet, hogy ismét rendezett viszonyokat lehessen helyreállítani. Hogy ebbe a chaos-ba rendet lehessen vinni, ahhoz annál nagyobb államférfiai képességek kellettek, minthogy a jó akarat, hogy ismét a rendes kerékvágásba jöjjünk, nem volt meg a monarchia mindkét államában.

Hogy a kiegyezésnek ily viszonyok mellett az eddigiektől eltérő alakja van, nagyon érthető tehát. Nem olyan az, melyet mind a két állam parlamentáris uton fogadott el, de ennek dacára alkotmányos a kiegyezés, mert akárhogyan gondolkozunk az osztrák alkotmány szükségszakaszáról, azt senki sem tagadhatja, hogy e szakasz egyik alkotórésze az osztrák alkotmány és hogy annak értelmezése nem a mi dolgunk, hanem Ausztriáé. Annak a gondja se nagyon nyomasszon bennünket, hogy az osztrák birodalmi gyűlés vajjon érvényben fogja-e hagyni a 14. §. alapján kibocsátandó császári rendeleteket. Az osztrák németek készek lennének ugyan a kiegyezést megbuktatni, ha ez által kiragadhatnák nyelvmizériájukat az elszigeteltségből és a chaos hozzáuk csapna át. De gondoskodva van róla, hogy amalgamálás ne történhessen és így az osztrák németek is bizonyosan kétszer is meggondolják, mielőtt a két állam közt létező gazdasági köteleket örökre széttepik. Ez rettentő hatású katasztrófa lenne az osztrák iparra és az osztrák kereskedelemre.

Ami a kiegyezés lényegét illeti, joggal állíthatjuk hogy a feltételek sokkal kedvezőbbek, mint a korábbi kiegyezési feltételek voltak. Kétségtelenen is Magyarország Ausztriához való viszonya sokkal szabadosabban van kifejezve, ami a jövőre nézve megbecsülhetetlen értékű.

Minő érdemeket szerzett magának Széll Kálmán a rendezett viszonyok helyreállítása körül, az nem szorul sok szóra; azt mindenki ép oly hálással elismeri, amint nagy dícsőségére szolgál, hogy oly előkelő parlamentáriusokat, mint Apponyi és Horánszky, az aktív politika számára meg tudott nyerni, miután azok évtizedeken át végezték egy terméketlen ellenzék sisyphusi munkáját.

Ez a két politikus jelenleg két erős oszlopa a kormánypártnak és öröms egyuttal élvezet volt látni, amint a kormány politikája mellett sikra keltek. Különösen Horánszky Nándor teljes buzgalommal és készséggel bocsátja nagy talentumát és gazdag tudását, a többséggel egyetemben, az ország javának érdekében a jelenlegi kormányelnök rendelkezésére. És e mellett valósággal újra él. Az aggodó s bosszus vonás, mely azelőtt ajka körül ült, végkép eltűnt onnan és az önzéstől ment meglegedés tükrözik vissza lényében.

És ami a hangot illeti, mely most uralkodik a képviselőházban, valóban boldogult gróf Andrássy Gyula idejéig kell visszanyulnunk, hogy hasonlatot találjunk parlamenti életünk évkönyveiben.

Még azok is, akik előbb kancsal szemekkel nézték a miniszterelnöknek óriási erőmefeszítéssel végzett kiegyezési művét, ma meghajolnak a kolosszus előtt, aki nemcsak tüzbuzgó hazaszeretettel, hanem lángelmével, mely megfontolással, diplomáciával és mind a két állam érdekeinek figyelembevételével is alkotta meg nagy művét nemzete és a király teljes meglegedésére.

Ohajtjuk, hogy a különböző politikai pártok Széll példája által lelkesítve, személyes természetű torzalkodásokat felretéve s kizárólag az ország nagy érdekeit tartva szem előtt, a nyugodt parlamenti munkálkodást továbbra is lehetővé tegyék, hogy a mulasztottakat végre pótolni s a stabilitást a haza ügyére fentartani lehessen.

Országgyűlés.

A képviselőház keddi ülésén Fejérváry Géza br. honvédelmi miniszter a honvéd menház kibővítéséről javaslatot nyújtott be.

Széll Kálmán miniszterelnök indítványt tett, hogy a kuriai bíraskodás folytán szükségessé vált házszabály módosítás eszközésére bizottságot küldjön ki a Ház és hogy a hivat. pénzügyi egység megkötésére választassék be a regnikoláris bizottság.

Ugron Gábor kérdésére tudatta a miniszterelnök, hogy a regnikoláris bizottság tizenket tagból fog állani és pedig 8 képviselő és 4 főrendiházi tagból.

A ház szerdán tölti be az összeférhetlenségi bizottságban azt a tagsági helyet, mely Rátkay lemondása folytán ült meg.

Ezután áttértek a napirendre és a kiegyezési javaslatot harmadszori olvasásban is elfogadták.

A fogyasztási természetű cikkekéről szóló javaslatok csoportját Neményi Ambrus előadó nagyszabású beszédben ajánlotta elfogadásra. Utána Komjáthy Béla beszélt hosszadalmasan a javaslatok ellen.

Nemzetiségi agitáció.

A „Közérdek”-nek állásfoglalása az „Unirea” izgatásaival szemben, melylyel ez az állami segély elfogadása ellen agitál, a balázsfalvi egyházmegye érdeklét köreiben a kellő érdeklődést keltette. Több helyről, a szegényebb sorsu lelkesek és érdeklődők köréből, magyar és román nyelven irt köszönő, buzdító bátorító leveleket kaptunk, melyek egyhangulag igazat adnak nekünk abban, hogy az „Unirea” állásfoglalása izgatás, czélja pedig presszió.

Az egyik levél klasszikus példáját nyújtja annak, hogy mennyire átlátják a vidéken is, miként presszionálja az „Unirea” olvasóit és mindenestre liveit is. Rámutat e levél az „Unirea” 24-ik számának vezércikkére, mely e segély megtagadását ajánlva, komolyan kívánja, és hogy követelésének a kellő horderőt is megadja, azt mondja: Különben van egyházi hatóság, amely majd elbánik azokkal, kik nem hallgatnak rájuk (t. i. az „Unirea” azon felhívására, hogy a segélyt tagadják meg) és amint Jézus kikergette a templomból korbács-

TÁRCSA.

Elitélve.*

Irtá: Petelei István.
 (Vége.)

És ettől fogva — erős meggyőződéssel eltelten — épp oly figyelmes és szeretetreméltó lett, mint a felesége hozzá. A heves, kemény ur méltányos, figyelmes udvarló lett.

A felesége kedvéhez igazodott, kedvességeit alássan vette; megköszönve ma egy szál virággal, új ékszerrel holnap. A mulatságairól figyelmesen gondoskodott. Csábitotta a vigságra. Maga megfiatalodott ez igyekezésben. El nem fáradt a gavallériában egész nap. Lovat idomított alája, mellette járván, tartva a nyeregben a kezét s kezet csókolt neki, ha egy-egy kis dallal szórakoztatta este a zongora mellett. Ilyenkor karbafogva vitte a hálószoba ajtajáig.

— Ma igen kedves napot szerzett nekem, édesem. Fogadjon az álmába.

Az asszony mosolyogva hajolt meg és amint belépett, csüggedten roskadt le az ágya szélére és éjfélig gondban ügyelt az ura szobájából jövő neszre. A kemény ember el nem fáradva, éjfélig egyforma lépéssel mérte a szobáját.

Másnap aztán remegve kezdte ismét a játékot az asszony — az életeért. Leánykorában így, homlokára

* Pet-lei Istvának ezt a szép elbeszélését a „Pesti Napló” után közöljük.

simitva a haját, szerette az ura; a leander virágát oda-tűzi, ahova rég, egyszer tűzte volt az ura és hosszasan elügyeli a tükörben: illik-e? A ruhát újból és újból ékesíti, minden nap másképpen, hogy eltalálja, mint kívánatos igazában . . . Fedetlen nyakára azt az aranykeresztet tűzi, s karpereceit az urával kapcsolatja tökéletes formájú karjára, melyeket ő adott egyszer . . . És aggodva, félve, csábitó, gyönyöröket ígérő tekintettel, félig nyitott ajakkal, tétován lép ki az ura elé.

Balázs komolyan, szinte bánatosan lát meg egyszerre mindent.

— Nem találsz már csinosnak?

— Ah! mindig újból ígézel meg.

— Mégis valami van közöttünk. Mondd meg: mi az?

Elválva élsz mégis tőlem. Az ajtóig kísérsz s bezárod a tiédet. Miért, ha nem lettem már csuf? ha meg nem untál?

E leplezetlen csalogatásra aztán egyszerre kitisztul a Balási szeme, ragyogó, józan és ügyelő lesz, — s Clemi tudja, hogy aznapra ismét elvesztette a játékot.

Ilyenkor könny gyűl a szemébe, elfordul, tehetetlen düh forr a szívében s elbujik valahová sirni a kert mélyébe, remegve vizsgálva testét, nem erősödik-e még? Kétségbeesve, félve a futó időtől, mely büne titkát könnyörület nélkül világgá kiáltja.

Néha elesüggedve a gyötrődéstől, amint messziről az urát jönni látja, a kétségbeesés merészségével elejébe ront, hogy elmondjon neki mindent s meggyónjon mindent. És ha megöli, hát jó . . . legalább egyszerre vége lesz mindennek . . . és futván, amint már eléri az urát, a remény egy gyenge sugara hatol be féle-

mének éjszakájába — s akkor mosolyt erőszakol az arcára és az ura mellére dől.

... „Az enyém vagy (mondta a csábitó ficzkó az az anyja házában), én értelek meg csak és engemet értesz meg. Vágyakozom utánad — és te vágyakozol utánam. Ne felej szeretni, az isten oltotta belénk e vágyakozást.

S mikor a kabulásból felocsudott és sirt, az anyja nevetve mondta:

— Hiszen már nem vagy leányka, asszony vagy. A te vad zsarnokod, urad nem ért meg tégedet s elzár mint egy rabot. Fialat vagy, élvezd az örömet, ne félj . . . már asszony vagy.

És az anyja, ki utálja Balásit, suttozva oktatgassa: mit kell tennie, ha visszatér —

— És jaj! a tanács gaz és rossz volt . . . és el fogja a játékot veszíteni Clemi. Félelemmel és csodálattal nézi az urát. Ez az egész ember, ez az erős, nagy férfiú az apró kis csefögásokon felül van. Érti az erejét Clemi — s elpirul és sir. A kaczerkodás fegyverei nem fogják őt. Ma még nem vezett el Clemi, holnap elvesz bizonyosan. Amint meglátja a Clemi bünet, jaj, tán szétzuza, vagy megveti. A lábához ha borulna sirva, bűnbánattal — ki tarthatja ki az ő kemény, lemező tekintetét? És bárha remeg tőle, szerte len megnőtt a szemében.

Minden nap kevesebb bátorsággal s reménységgel indult az ura meghódítására. Mind megadóbb lesz, amint vesztli a diadalra való reményét. Szelidebb, alázatosabb lesz s Balási látja, amint reggelenként a felesége a kis falusi templomba fut. Megülelgeti az uton ödöngő

csal az embereket, úgy bánnak el majd ezekkel is.

Csoda-e tehát, — kiált fel a levélíró — ha több lelkész e kemény felhívásra, tudva azt, hogy az „Unirea“ vezércikkeit kik inspirálják, nyugtájt vagy visszavonja, vagy a segílyt elfogadni fél, mert az „Unirea“ fenyegetései ijesztő rémként állanak előtte?

Ugyane levél írója rámutat ugyancsak az „Unirea“ előbb említett száma második cikkének azon soraira is, melyek — mint mi is jeleztük — pressziót tartalmaznak, és melyekről a levélíró is helyesen jegyzi meg, hogy az „Unirea“ ezen kijelentése: „merjétek csak felemelni szavaitokat, majd meglátjátok a vést, mely utaitokon elétekbe állani fog“, mást, mint nyomást és nem is szelid nyomást, mint azt a „Közérdek“ jelezte, hanem meglehetősen kemény fenyegetést tartalmaz.

Egy másik levél igazat ad nekünk abban, hogy a segíly eddig nem méltányosan lett kiosztva. Mint e levél írója mondja, eddig 100 frtos segílyben részesült néha olyan lelkész is, kinek 80—100 hold földje volt, míg a teljesen földhöz ragadt pap kapott 20—25 frt segílyt; persze az előbbi beufentes, az utóbbi szegény pária, aki csak hivatásának élt, míg az előbbi talán a magas politikának is.

Egybehangzóan igazat adnak nekünk a levélírók, hogy, ha eredményes lesz az „Unirea“ igaztása, néhány jól dotált és anyagi gondoktól ment konzistoriumbeli lelkész miatt szenvedni fog több földhöz ragadt teljesen szegény pap. Hosszadalmasan leírják nekünk, mily nehéz, mennyi utunjárástba kerül a balázsfalvi központból csak egy 20 frtyi segíly megszerzése is, és mily méltánytalan eljárás az most, midőn a rég várt anyagi adomány kéznél van, eltiltani ennek elfogadását azoktól, akik erre bizony nagyon, de nagyon rászorultak.

Több adatot is hoznak fel annak igazolásául, hogy mennyire egyetértének velünk és mennyire helyeslik cikkeinket. Az előbb említett tények is elegendők azonban arra, hogy olvasóink előtt igazoljuk, mily igazunk volt akkor, midőn az „Unirea“ cikkei magyarellenes igaztásnak és a gör. kath. segílyben részesült klerus ellen irányított presszióknak deklaráltak.

Levelezés.

Alamor, 1899. jún. 20.

Tisztelt Szerkesztő Ur!

A magyar nemzeti kultúra terjesztése, az érdem elismerése méltán számíthat a nyilvánosságra. Ezért bátorodom kérni, hogy becses lapjában az alább írt, bár késői tudósításnak helyet adni sziveskedjek.

Június hó 4-én tartottuk meg az alamori állami elemi népiskolának évről vizsgáját a vidéki és helyi intelligens közönség tömeges, élénk érdeklődése mellett. Nagy nap volt ez Alamor községében, melyen egy kis csapat a magyar közművelődés harcában először tüzte ki győzelmes zászlóját, és a régi harcosok örömmámorban usztak, látván a jövő reménységének — az ifjú seregnek — a magyar nemzeti művelődés terén elért szép sikerét.

De látható meglepetéssel szemlélték és csodálták a

zászlót helybeli román testvéreink is, kik — és ezt jóleső örömmel konstatáljuk — a községi előjáróval és a görög keleti lelkészszel élükön a vizsgálat színhelyén a zsufolóság megtelt ev. ref. templomban megjelentek.

A vizsgálat zsolár-énekkel vette kezdetét, mely után egy román anyanyelvű növendék szép magyar kiejtéssel elmondott imában kérte a mindenható segédelmét.

Ezután következett a kikerdezés a vallásból és számtanból, melyet egy népdalnak két szövevényben való öszszevágó elenélése szakított félbe. Folytatva kikerdezés volt a beszéd- és értelemgyakorlatból és a földrajzból.

Most újból érek következett a hallgatóság teljes megelégedésére. Jött ezután a nyelvtan, vizsgai versek, párbeszéd, melyekben a román nyelvű növendékek valóban meglepő módon tüntették ki magukat. Majd a Hymnus hangjai hoztak imádságos hangulatba kicsinyt és nagyot. Jött a záróbeszéd — Sed nunc venio — ... Elképzelhetni azt a lelkesedést, mely kicsalja a közönség zsebéből a jutalompenzt, kik vetekevedve siettek a jobb megjutalmazásául első lenni. Egy jelenlevő vidéki gazdatiszt azon sajnálkozott, hogy miért nem volt több aprópénz a zsebében. No de volt ugyanis elég, mert ami hiányozhatott a buslakodónál, kipótolták az örvendezők. Örömtől ragyogtak a gyermek-arcok, midőn az elnök dícsérő szavai kiseregetben könyvre, keszkenőre, ruhára valót kaptak. Az ünnepély „Harsog a trombita“ című induló két szövevényben való elenélésével záródott volna be, ha a mi derek közönségünk hajlandóságot mutatott volna az indulásra. De nem; mert adónia kellett még, nem csöngő érczel, hanem szíves szavakban kifejezett dícsérő elismeréssel Szilágyi Józsefné urasszonynak azon szép női kézimunka-kiállításért, melyet mint ideiglenesen megbízott női kézimunka-tanító hat hónapi tanítása alatt készített a növendékekkel. Szilágyi József állami tanító találja jutalmát az elismerés mellett azon felemelő tudatban is, hogy kötelességét híven teljesítette. Megemlítem még, hogy 55 vizsgázó gyermek közül az érdemesebbeknek 12 frt jutalom osztott ki.

Tisztelettel!

Jakab Károly,
gondnoksági elnök.

Nyilvános számadása

a nagy-enyedi ipartestületnek a folyó év június 18-án megtartott mulatságáról. Összes bevétel 238 frt 43 kr. Összes kiadás 116 frt 45 kr. Tiszta jövedelem 121 frt 98 kr.

Felülfizetések: Nagyenyedi ip. önképző-köre 5 frt, nagyságos Török Bertalan 3 frt, tek. Szász József főszolgabíró, Z. Szócs Sándor v. g. tanácsos, Gáspár János m. főjegyző, id. Graef János, Kovács József gyógyszerész, Jakab Károly 2—2 frt, dr. Reich Béla, Spangenberg Gyula 1 frt 50—1 frt 50 kr, id. Kun József, Harmath Miklós, ifj. Winkler János, Horváth Miklós m. főszámvevő, dr. Farnos Dezső tanár, Bálint János szövevény, Fáber N. (lakatos-gyár), Székely Ödön tanár, dr. Gerasim Emil ügyvéd, Lingner György, Korbuly Kristóf, Sáska Säu-

dor nyug. m. ülnök, Bőjtke Zsigmond, Papp János gyógyszerész, Balla Béla, Lucze István, Pásztori Vilmos 1—1 frt, Ungár Gyula, Székely K. János 80—80 kr, ifj. Kun József, Máthé István, Szatmári József, Szöllösi József, Kovács János m. számvevő, N. N., Tóth Miklós árvaszéki elnök, dr. Magyar Károly, özv. Gazsa Sámuelné, Forbáth József, Luka Albert, Baráth Bálint 50—50 kr, Dragics Péter, Paulini Rezső, Gilla Miklós, Huber Győző, Redenberger Gyula, Wohner Rudolf 30—30 kr, Sarkadi Lajos (Tóvis), Kis István, Szócs Mihály, Saumann Tamás, Teleki István, Will Tamás (M.-Ujvár), Lázár Albert mészáros 20—20 kr, Bazarath Lajos 15 kr. Összes felülfizetés 50 frt 95 kr.

Fogadják a felülfizető urak őszinte köszönetünket. Együttel hatás köszönetünket nyilváníttuk a Daloskörnek elnökségének nagyságos Vincze Danielné urnónek, Horváth Lili kisasszonynak, tek. dr. Ebergenyi Sándor és Bihari Béla uraknak, a Daloskör női kara minden egyes tagjának és a férfi-kar tagjainak, valamint Veress Gábor zenetanár urnak a közreműködésnél kifejtett odaadó buzgó fáradságaiért.

Nagy-Enyed, 1899. jún. 27.

Ipartestületi előjáróság.

Vegyes hírek.

— **Dr. Bartók György**, az erdélyi ref. egyházkerület újonválasztott püspöke, szászvárosi papi állásáról lemondott és vasárnap vett búcsút hivatól ünnepélyes istentisztelettel. Delután 1 órakor a távozó püspök tiszteletére a Transylvania szálló dísztermében bankett volt, melyen a ref. egyház előkelőségei közül Hunyadmegyéből többen jelentek meg. Este pedig a Szászvárosi Dalkör részvételével fátylós zenevel busztak el a szászvárosiak Bartók úrtól. A hívek érzelmeit a távozó püspök előtt Baczó Mózes Kun-kollégiumi tanár és segédlelkész tolmácsolta.

— **A marosvásárhelyi tábla új elnöke.** A király Ternovszky Béla győri ítéletáblai tanácselnököt kinevezte a marosvásárhelyi kir. tábla elnökévé.

— **Okleveles jegyző.** Balogh Ferencz vármegyei központi pénztári ellenőr a napokban tartott jegyzői szigorlatokon a kör- és községjegyzői gyakorlatra egyhangulag képesítettnek nyilváníttatott.

— **A Bethlen-főtanodában** a szóbeli érettségi vizsgálatot e hó 26. 27. és 28-án ejtették meg dr. Barta Béla debreczeni jogakadémiai tanár kormánybiztos és Gáspár János egyházközségi főgondnok, mint Zeyk Dániel egyházkerületi és főtanodai főgondnok helyettese jelenlétében. Az érettségre 25 ifju jelentkezett; ezek közül jelesen érett 1, Málnási Károly, jól érett 5, egyszerűen érett 13, javító vizsgálatra utasítottatott. 6.

— **Filloxera-zárlat.** Alsófehér vármegye Csongva községe szőlőiben a filloxera jelenléte megállapítván, nevezett község határa a földművelésügyi miniszter 38529/99. számú rendeletével zár alá helyeztetett.

— **Hiteles mérték.** A vendégökben s korcsmákban a bort, sört s egyéb szeszes italokat 1899. évi július 1-től csakis hitelesített koronabélyeggel ellátott palackokban, illetőleg poharakban szabad kimerüni. Az

apró gyermekeket s a vén, rongyos asszonyok között az oltárlépcsőig hajtja meg a homlokát. A falusi recesegő orgona káli s a gyerekek a padok szélén nyugtják a nótákat. Clemi mit se hall belőle, hanem megragadja a felfeszített lábát, könyörögve nézve a meghajtott fejre.

— Jézus, nagyságos asszony . . . mit tesz? és a vénasszonyok támogatják Clemi s vezetik ki az ajtón . . . Nem jó megelégedezni magáról kedves . . .

A falu első fordulójánál az ura várja a feleségét. Nyájasan szólítja meg és a karját nyújtja:

— Véletlenül találok itt — mondja csendesen. — Régebben nem szokott erre felé járni. (Clemi azt hiszi, hogy átlát a testén erős szemé.) Aztán csendesen, szinte szomorúan folytatja: — Boldog a hitével . . . Kibékült az Istenével?

— Ó megbocsájt, ha megbánjuk a vétkeinket.

— Ó megteheti, mert Isten, de mit csináljunk mi, szegény emberek? — S hirtelen könnyebb hangba csap át: Mily nagy szavakkal dobálóznak e derült, szép napon, kedvesem! mintha szavalnánk . . . Simuljon inkább hozzám. Tán nem aludt jól, mert igen bágyadt? Pedig a színe kitanó, kedvesem. Jó néven veszi-e, ha bókólok a színének? A falusi levegő jót tesz magának, kedvesem. Egészen kitelt . . .

Clemi erősen megkapaszkodik az ura karjába, hogy el ne essék. „Látszik-e már rajtam?“ uyilalik át a fején a félelmes kérdés. Mintha az ítéletét olvasta volna fel a bírāja.

Ugy érzi, mintha nemcsak a torkát szorítaná a szó,

de mintha a ruháját is szorosabbnak érezné s oly fáradt lesz, hogy majd elesik. A szemét behunyja s lezárt szemhéján át is érzi az ura szigorú nézését. Nyögés szakad fel a melléből és akkor a kert korlátján át valaki átszól: „Leültöttem.“

Clemi rémülten kérdi: „Mit? mit?“

— Semmit kedves. Egy méhfarkast a méhesben. Lesik hajnal óta — a rablót . . . Egy nagy darázs az, kedvesem, semmi más. Egy karcsu dereku zsvány, ki maga nem tart háztűzet, hanem lesi a csendes, dolgos méhanyákat, kit gyermekek ápolnak és nevelnek — és elfogja őket az utban, amint hazatérnek. És elveszi a mézüket . . .

— Egy méhfarkas . . .

— A sors érte el . . . nem üthetem én agyon.

Clemi ijedten kérdezte. Azt se tudta, mit mond:

— És megölte volna őt?

— Irgalmatlanul. Az álnok . . . zsvány. Mit kérdez kedves? . . .

Azon este Clemi szórakozott és nyomott volt. A harcot feladta. A szót Balási vitte és a régi családi képekről mesélt, kik rámaikból az ebédőasztal mellett ülőkre derülten a falakról néztek le. Szép zsinóros derekvállas, gyöngyökkel átfont haju barna hölgyek azok: bárány az egyiknek lábánál, a másiknak karja kávécsészés asztalkán pihen.

— A nagyanyám tiszta szép szemét nem láthatja, kedvesem, mert a képe homályos szegletben áll; — de én látom. Mind féltünk a szemétől, amikor kicsik voltunk, ha hibáztunk valamit. Már mankóra szorult, de

ő átlátott rajtuk, mint az üvegen, s ha szigorúan nézett reánk, úgy sirtunk, mintha megfenyített volna. Ily tiszta és igaz volt. A homályos szegletből ő reánk néz Clemi. Nincsen-e bűne?

Az asztal mellől Clemi csendesen, eszméletlenül le-simult a földre.

Balási mozdulatlanul, komoran nézte, lustán. Az arca elborult, eltakarva egy kegyetlen vonást, mely a szája körül képződött.

Aztán fölemelte az elalélt asszonyt, az öleiben bevitte az ágyára és csemetgetett a szolgáló után . . .

Reggel lóhátra ült és csak későn tért haza. A cseléd levéllel várta.

. . . „Ha eszébe jutna, hogy kerestessen, oh hagyja el. Sohase fog látni és jobb, ha hiremet se hallja. Legyen kegyelmes az emlékemhez, mint ahogy az Isten meg fogja bocsátani a bűnömöt, mert megbántam a szívemből . . . Ha tudná, mint szeretem . . . A sors ért el . . . jobb, hogy nem a te kezéd ért el . . . A sors ért el . . . oh jobb, mint hogy a te tiszta és becületes szemed elé kerüljek. A nagyanyádtól örökölted e szemedet, melytől féltel gyermekkorodban, ha hibáztál . . . Édes uram . . .“

Balási lehajtotta a fejét s nehéz, forró könyvek perregtek alá az arczára.

Aztán az ökle összeszorult; puskát vetett a vállára és kemény lépéssel kiment a kapun, a város felé vezető utra térvén.

érdekelt feleket figyelmezteti a hatóság, hogy magukat ez időre ily koronabélyeggel ellátott palackokkal, illetőleg poharakkal lássák el, mert fenti időn túl a szabálytalan edények használhatatlanok. Elkobzásán kívül meg is fognak bírságotlani.

— **A gyulafehérvári róm. kath. főgimnáziumban az érettségi szóbeli vizsgálatok** f. hó 21. és 22-én folytak le. A vizsgálatokon Kunecz Elek kir. tan. és tankerül. főigazgató elnökölt: a Status részéről Mohay Sándor dr. orsz. képviselő s a minisztérium részéről Vajda Gyula dr. egyetemi ny. r. tanár jelentek meg. A vizsgálatok eredménye elég kedvező. Az éretts. vizsgálatokra jelentkezett 24 tanuló közül — kik az írásbeli vizsgálatokat mindnyájan sikerrel tették le — 2 jelesen, 4 jól s 13 egyszerűen éretek, ötön egy-egy tárgyból elbukván, a három hó múlva tartandó javító éretts. vizsgálatra utasítottak.

— **Táncmulatság.** Tóvisen 1899. évi július hó 2-án az „Oroszlán szálloda” nyári helyiségében Andrási Róza javára nyári táncmulatságot rendeznek. Belepti díj: Személyjegy 50 kr. Családjegy 1 frt. Kezdeté d. u. 6 órákor. Felfűlézetek köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— **Állategészségügyi kimutatás.** Veszetteg: Miriszló 1 udvar. Takonykór és bőrféreg: Tompaháza 1 udvar. Rühkór: Hosszutelek 1 udvar, Pókafalva 1 u., összesen 2 község 2 udvar. Sertésvesz: Alsó-Gáld 13 udvar, Benedek 11 u., Csüged 5 u., Demeter-Patak 1 u., Gyulafehérvár 1 u., Hosszuteleke 1 u., Karácsonfalva 1 u., Karna 3 u., Kisfalud 4 u., Kozslárd 1 u., M.-Becze 7 u., M.-Csesztve 1 u., M.-Ujvár 3 u., Nagy-Enyed 1 udvar, Szent-Benedek 8 u., Táté 1 u., Tompaháza 1 u., Veresgyháza 11 u., Vadverem 15 udvar, Vajásd 1 udvar, összesen 20 község.

— **Erdélyi műkincsek a párisi kiállításon.** A kereskedelmi miniszter által az erdélyi műkincsek összegyűjtésére Kolozsvárott szervezett Erdélyi történelmi bizottság már megkezdte működését. Bánffy György gróf elnök, Lázár István gróf, koltai Teleki László gróf, az előkészítő bizottság tagjai és Szádeczky Lajos dr., a bizottság előadóje lelkes fölhívást intéztek az erdélyi családokhoz az egyházakhoz, főispánokhoz, alispánokhoz, és polgármesterekhez, hogy a műkincseket a párisi kiállításhoz atengedjék.

— **Dreyfusé és a magyar zeneszerző.** Mikor még Dreyfus kapitány felesége a világ egyik legszomorubb asszonya volt, egy napon egy kóratekerest kapott Magyarországból egy kis városból: Kaposvárról. Fehér Aladár zeneszerző küldte el az élő halott özvegyének azt az indulót, amit Dreyfusról nevezett el. A komponista először magának Dreyfusénak a címére küldte a kótat, de pár nap múlva visszaérkezett a küldeménye e megjegyzéssel:

Partie sans adresse. (Elutazott ismeretlen helyre.)

A számtízött tisztelője erre Mornard-nak, Dreyfusné ügyvédjének címezte a kótat, kérve, hogy adja át a kapitány feleségének. Negyednap megerkezett az ügyvéd válasza, melyben köszönetet fejezte ki a megbízatásért, melynek örömmel tett eleget és megírta, hogy Dreyfusné nagyon meg volt hatva a rokonszenve jelétől. Mornard mellett azonban Dreyfusné is megköszönte a zeneirő ajándékát, és Fehér Aladár a minap ezt a levelet kapta tőle:

Paris, le 28 mai 1899

Uram! Figyelme kimondhatatlanul meglepett; ugy fogadom azt, mint a sorsom iránt való részvét jelét, mely az egész világon mutatkozik. Üdvözlöm önt — Dreyfus Lucie.

— **Mi a nirvana?** Az indusok másvilági gyönyörűsége, amikor a lélek teljesen tetlen, szabad minden érzelmetől s ment minden gondolattól. Ebben gyönyörűséget csak az indus képzelet találhat, ez a teljes megsemmisülés. Nagyobb gyönyörűség így nyári időben az égető napsugár elől a mehesbe vonulni, s e kedves hős helyen valami szórakoztató vagy oktató olvasmányba merülni. Ha olvasóink is osztják nézetünket, akkor ajánljuk, rendeljék meg a „Képes Családi Lapok” című illusztrált szépirodalmi heti lapot, melyben egy a szórakoztatva oktató, mint az oktató szórakoztató cikkeket megtalálják. A „Képes Családi Lapok” ára egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatványszámot kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal Budapest, VI., Szondy-u. 11.

— **Eötvös Károly mint regényíró.** Vannak sokoldalú geniek, akikről bizást el lehet mondani, hogy akármilyen térre lépnek, tökéleteset fognak alkotni. Ezek közé tartozik Eötvös Károly, hazánk legnagyobb kriminalistája. Neve, mint ilyen, az egész világon ösmert és tisztelt. De Eötvös Károly genieje nemcsak ezen a téren otthonos. Lángese a szellem birodalmának minden terét bejárja és valósággal sehol sincs határa e nagyszabású ingéniumnak. Az Egyetértésnek majdnem minden számában olvashatunk tőle érdekesítő dolgozatokat, tele a gondolat és eszme mélységeivel. Essay-k, memoírok, jellemrajzok, jogtudományi értekezések, vezércikkek, amelyek a legremekőbb magyar

toll tündöklő szüleményei. Nemcsak tudásával, hihetetlen emlékezőtehetségével, óriási látókörével imponál, hanem a gondolatok erejével és hatalmával, az érzések mélységével is páratlanul zámatos, igaz magyar humorával is. Csak mostanában fejezte be ugyancsak az „Egyetértés”-ben a „Gróf Károlyi Gábor följegyzései” című ciklust, amely az egész országban a legnagyobb feltűnést keltette. Mindezek a dolgozatok kizárólag az Egyetértésben jelentek meg, amin hogy ezután megírandó művei is mind e legnagyobb és legterjedtebb organumban fognak megjelenni. E lap olvasó közönsége napról-napra terjed és óriási arányokban növekszik. Eötvös Károly most új meglepetésben részesíti a magyar olvasóközönséget. Ugyancsak az „Egyetértés” a jövő évnegyedben Eötvös Károly tollából egy nagyszabású nemzeti tárgy regénynek a közlését fogja megkezdeni. Már az a tény, hogy Eötvös a regényirodalom felé fordul, elég arra, hogy az érdeklődést a legnagyobb mértékben föltébrasse. Az utolsó félszázad történetét nálánál jobban senki sem ösmeri: embereket, korszakot, jellemezni magyar író úgy jellemezni nem tud, mint ő. Eppen ezért ez a regény bizonyára utolsó felhasználás legérdekesebb terméke lesz s bizonyára újra jelentékenyen megnöveszti az „Egyetértés” olvasóközönséget. Az „Egyetértés” előfizetési ára negyedévre 5 frt s mutatványszámot kívánatra szívesen küld az Egyetértés kiadóhivatala.

Csarnok.

Czivisek lázadása Debreczenben.

Debreczen városában megégett egyszer az a hallatlan eset, hogy a békés természetükről nevezetes czivisek fellázadtak a tisztas tanács ellen. 1693-ban történt ez a nevezetes eset, melynek részleteit következőképpen mondják el Debreczen város levéltárának régi aktái:

A pártütés oka egy tatártámadás volt. A török nagyvezér ugyanis a hatalmában fevő Temesvárt és Gyulát el akarta látni eleséggel s az élelmiszert beszerzése végett nagyobb táncsapatot küldött Debreczenbe. Az esküdtek, a hites polgárok és az utcabeli szenátorok a tatárok közeledésének hírére azt határozták, hogy fusson el az egész város a tatárhorda elől. Sokan voltak, akik vonakodtak engedelmkedni az elüljáróságnak, mert azzal áltatták magukat, hogy kevesebb veszedelem éri a várost, ha bevárják a tatárokat. A tanács határozatának ellenszegülő czivisek utcánként titkos gyűléseket tartottak s fegyveres ellentállásra tüzeltek, a népet Varga Dávid, Oláh Illés, Szemere János, Nagy Lőrincz, Czákó János, Csorvás János, Hajdu Péter nevű czivisek voltak a pártütők vezérei. A lakosság egy része az izgatók szavára fegyvert fogott és megtámadta a városházát, honnan Komáromy István főbíró a tiszteletes tanácsal egyetemben alig tudott elmenekülni a támadók elől, akik berontottak a városházára és nyomban új főbíró és új tanácsot választottak. Azokat a polgárokat, kik menekülni akartak a városból, a kapuknál portyázó csapatok leverték, vagy visszatérésre kényszerítették. A közeli vidékről menekülők csatlakoztak az elégedetlenek táborához, mely időközben ugyancsak megnövekedett. A zavargók miatt a város békéje és vagyonbiztonsága a legnagyobb veszedelemben forgott. Napról-napra vakmerőbbek lettek s mikor a tatárok Debreczen városához érkeztek, elfoglalták a városházát és a tanácssterem kulcsait magukhoz vették.

A tatárok azután előzőlötték a várost. A lázadó czivisek erre a szultánoktól és basáktól évtizedekkel azelőtt kiadott menedéklevelekkel és dus ajándékokkal követtséget küldöttek a tatárvezérhez. Kegyelmet kértek tőle. A vezér azonban óriási sarcot vetett a városra. A szorongatott pártütők most maguk „szállították a katonákat és egyéb kártevőket a becsületes emberek házára és maguk adtak szabadságot, hogy a jószágokat prédálják és sok emberek boltjait, házait, pinccéjét, kamaráit felverjék és az azokban levő jókat elpredálják.”

De nemcsak a városban, hanem a termésben is töméredek kárt tettek a tatárok. A mezőn hagyott vetést learatták, a szénát elvitték. A városban maradt lakosság nagy részét pedig részben leölték, ártatlan gyermekeket, véneket egyaránt, a munkabírókat pedig rablánczra fűzve elhajtották.

Mikor a tatárok végre kivonultak a városból, az elmenekült lakosság lassan-lassan visszazállingózott oda. Az elüljáróságnak az volt az első dolga, hogy törvényt üljön a lázadók felett. Itéletet azonban csak a következő esztendőben hozott. Az itélet az akkori szokástól eltérőleg, elég enyhe volt. A tanács senkit sem itelt halálra, megelégedett azzal, hogy a bűnösöket száműzte a városból s javaikat konfiskálták. A bűnösök itélete így hangzik:

„Constatáltatik az Tanuk unaniami vallásiból, hogy Varga Dávid mind maga személyében complex társával együtt hitét és kötelességeit meg nem gondolván, a Nemes Tanács ellen pártot ütött, rebéllált, mind má-

sokat a pártütésre Elöljárói ellen való támadásra indított, utcánként hozzá hasonló pártosokkal együtt az embereket járta, jártatta, titkos tilalmas gyűléseket csinált, a Város lakosságát a Tanács és több Elöljárók jó végezésének elbontására, akadályozására a Bíró és Tanács ellen való támadásra, fegyverforgásra megerette, Magát Elöljáróvá tette, az embereket fegyveres kézzel felügyelni parancsolta, az elmenéseket akadályozta, hazugságokkal, biztatóan, sok keresztény Lelkeknek a Pogány kézben való adattására és megölésére okot adott. Melly nagy gonoszsaért akármely kiios halálra érdemes volt volna, mindazáltal eddig való sanyarúságát, neveletlen gyermekét és sok becsületes embereknek érette való törekedését megtekintvén, neki gratia adattatik általtal, hogy hóhér kezébe adattatván, fejében szalmakoszorú-tetelni rendeltek és az utcákon meghordoztatván a városból kiveretessék, soha többé a városban való Lakásra ne engedessék, sőt ha itt találják, halál leszen fejen, azonfelyül minden jószága confiscáltassék. Similiter Szemere János, de ő az executio előtt közenséges halállal meghót. Nagy Lőrincz bűntetésének kiszabásánál enyhítő körülmény gyanánt vette a tanács a bűnös „öreg emberségét, a pogány kézbe való esését”, Czákó Péter, „noha nagyobb büntetésre is méltó volna, mindazáltal tetszett az Törvénynek, hogy hóhér által feje vétessék. Interim ad supplicationem Rei et intercessionem honestorum virorum praedicta etiam sententia mitigatur cum tali declaratione (Ezenközben könyörögvén érette mind összesen s szót szolván javáért sok tisztas ferfiu, a már egyszer kimondott itélet enyhítették oly határozattal, hogy hóhér által megszalmakoszoruztatván, nyelvénél fogva ad locum supplicii (a bűnhődés helyere) kivittessék, ott maga megkiáltván, hogy halálra méltó volt volna, a városból kiűzessék, et in perpetuum exilium relegáltassék, ha bejön peniglen, halál legyen fejen.”

Ez az eset páratlanul áll Debreczen történetében. 1500-tól kezdve csak ez egy esetben olvashatunk ilyes lázadásról a régi jegyzőkönyvekben, melyekből inkább az tűnik ki, hogy a nép mindig kész szívvel engedelmeskedett törvényes elüljáróinak.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvény társaság könyvnyomdájában.

Selyem-damaszt

75 krtól 14 frt 65 krig méterenkint, — valamint fekete, fehér és szines **Heuneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postabér- és vámmentesen, valamint házhöz szállítva, — **mintákat pedig posta fordultával** küldenek: **HENNEBERG G. selyemgyárral** (es. és kir. udvari szállító) **Zürichben.** Magyar levelezés. Svájcba kétzeres levélbélyeg ragasztandó. (5)

1069. számhoz

tlkvi 1899.

Árverési hirdetményi kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírre teszi, hogy Izsák János vézai lakos végrehajtónak Kírnáz Vasiliu és neje Elekes Mária elleni árverési ügyében a 2680 98. telekjegyzőkönyvi számú végzés folytán folyó évi március hó 29-ik napján megtartott árverés felek jelen közös kérelmére az alább irt ingatlan tekintetében való kivétel hatályon kívül helyezték.

A vézai 69. számú telekjegyzőkönyvtől időközben a 303. számú telekjegyzőkönyvbe átjegyzett A + 2. rend 980, 981. hr. számú s a Balázsfalván tanuló görög katolikus román ifjuság seminariuma javára leültött ingatlanra vonatkozólag azonban a megtartott árverés hatályában fentartatik.

A vézai 69. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—9 és 11—13 és 16—18. r. szám 52/1, 169, 170, 172, 352/1, 362/2, 369/1, 398/1, 486, 792/2, 793, 797/1, 1104, 1276/2, 1279/1, 1698/1, 1729/1, 1739/2. hr. sz. egész ingatlanokra, továbbá a vézai 143. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—2. rend 577, 579. hr. sz. ingatlanok 1/2 részere, a vézai 288. számú telekjegyzőkönyvben A + 1. rend 1211. hr. sz. ingatlan 1/2-ére, a vézai 33. sz. telekjegyzőkönyvben A + 2, 3, 5, 6, 9, 10, 12. r. sz. 607/2, 817/1, 1166, 1254/2, 1595/1, 1757/2, 817/2 helyrajzi számú, s végül a vézai 270. számú telekjegyzőkönyvben A + 1. rend 310. helyrajzi számú ingatlanra, tekintve, hogy Véza község határa tagosítás alatt áll, ingatlanára 812 frt 50 kr megállapított egy kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1899. évi július hó 1-én d. e. 10 órája Véza község elüljáróságánál tartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árlólyammal számított óradékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság

Balázsfalván, 1899. évi április hó 28-án.

Haubensild Károly,

kir. bíró telekkönyvi kiadó.

1836 1—1

Személyszállító vonatok indulási ideje.

A vonatok indulási ideje közép-európai idő szerint van megállapítva. Az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő a percek átluzásával van megjelölve.

Kolozsvárról indul:

Budapest felé:

503 sz. gyors v.	505 sz. szem. v.	525 sz. vegy. v.	507 sz. szem. v.	501 sz. gyors v.
5 ²³	700	210	613	1101

Deés felé:

2 sz. szem. v.	14 sz. vegy. v.
725	438

Brassó felé:

502 sz. gyors v.	528 sz. vegy. v.	544 sz. sz. sz. t. v.	506 sz. sz. m. v.	514 sz. szem. v.
611	840	205	848	1110

Brassóból indul:

Predeal felé:

516 sz. szem. v.	592 sz. sz. sz. t. v.	502 sz. gyors v.
355	1100	219

Budapest felé:

527 sz. vegy. v.	501 sz. gyors v.	505 sz. szem. v.
508	245	748

K-Vásárhely felé:

7802 sz. szem. v.	7812 sz. vegy. v.	7804 sz. szem. v.
519	850	315

Zernest felé:

7711 sz. vegy. v.	7713 sz. vegy. v.
835	300

Nagy-Váradról indul:

Budapest felé

501 sz. gyors v.	503 sz. gyors v.	505 sz. szem. v.	545 sz. sz. sz. t. v.	507 sz. szem. v.
238	843	1132	222	1104

Kolozsvár felé:

508 sz. szem. v.	502 sz. gyors v.	524 sz. vegy. v.	506 sz. szem. v.	504 sz. gyors v.
206	218	122	358	714

Csaba felé:

8902 sz. szem. v.	8904 sz. szem. v.	8912 sz. vegy. v.
1020	425	730

Gyoma felé:

6212 sz. vegy. v.	6202 sz. szem. v.
550	237

Tövisről indul:

Brassó felé:

506 sz. szem. v.	502 sz. gyors v.	528 sz. vegy. v.
1224	837	130

Kolozsvár felé:

513 sz. szem. v.	505 sz. szem. v.	527 sz. vegy. v.	501 sz. gyors v.
117	333	155	806

Arad felé:

605 sz. szem. v.	601 sz. gyors v.	607 sz. szem. v.	611 sz. vegy. v.
343	333	200	811

Maros-Ludasról indul:

Beszterce felé:

7112 sz. vegy. v.	7164 sz. sz. sz. t. v.	7170 sz. sz. sz. t. v.
400	910	420

Szám 788
1899. évi.

Hirdetmény.

Gambucz község telekkönyve a közhelyek elkülönítése következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, amelyek az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-cikknek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás a telek-jegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közre:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cikk, 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis **1899. évi december hó 23-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2) hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18 §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. § aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1899. évi december hó 23-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16 §. alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólásokat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1899. évi december hó 23-ik napjáig bezárólag** nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbetjött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik; az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a hite-

lesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbíróként mint telekkönyvi hatóság.

Maros-Ujvárt, 1899. március hó 30-án.

Csegezi,
kir. járásbíró.

1899. 2-3

Sz. 2992/899.

közig.

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Enyed város tanácsánál üresedésben levő a városi szervezeti szabályokban meghatározott fizetéssel rendszeresített **főjegyzői állásra** ezennel pályázat nyitattik.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 3. § szerint a minősítést igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat alulírt tanácshoz **folyó évi július hó 5-ig** annál bizonyosabban nyújtsák

be, mert a később beérkezett folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

A városi tanácstól.

Nagy-Enyed, 1899. június 21.

1841 2-3

Kovács Gyula
polgármester.

Pályázati hirdetmény.

A nagyenyedi ipartestület és vele kapcsolatban lévő betegsegélyező-egyletnél megüresedett **titkári állásra** ezennel pályázat hirdettetik.

Felhívtnak mind azok, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy az iparügyek kezelésében való jártasságukat igazoló folyamodványukat folyó évi **július hó 7-éig** alulírt előjárásához nyújtsák be. **Fizetés 300 frt.** A megválasztott titkár köteles hetenként 3 napon 2-2 órai hivatalos órát tartani.

Nagy-Enyed, 1899. június hó 27-én.

1842 1-3

Ipartestületi előjáráság.

Az előpataki ásványos gyógyviz

a világ legelső égvényes vasas vizének ismertett el. **Szénsav- és vastartalomra fölülmulja az eddig ismert összes vasas vizeket,** nem vévén ki Pyrmont, Spaa és Schwalbachot is.

A vasas vizek közül az által tűnik ki, hogy **hűtő-sókat tartalmaz és szén-savas natronra nézve fölülmulja az összes említett vizeket,** mi által világhírű a **gyomor jólékony hatására.**

Gyógyító hatása az előpataki ásványos gyógyviznek kitűnően bevált: **a gyomor és belek idült hurutjainál, gyomorgöres, gyomorégésben, máj- és lépdagadatokban, sárgaságban, epekövekben,** egyáltalában gyermekeknél a szervezet ép és erős kifejlődését vas- és mésztartalmánál fogva meglepően elősegíti

Az előpataki ásványvizeket nem csak a betegek használják, egészséges embereknek is üdítő itallal szolgál a különösen borral vegyítve a háztartásnál általános használatban van.

Kapható minden jelesebb fűszerkereskedés és vendéglőben.

Főraktár Nagy-Enyed, Gyulafehérvár, M.-Ujvár, Tövis és ezek vidékére:

SCHÖNBERGER MÓR urnál

Nagy-Enyeden, Magyar-utca 52. sz.

20-76 1823